

desiccata in usum igni colligitur, & lignorum vice uritur. Proximo post anno nudum solum alga marina stercoreatum feritur ordeo. In hac insula tanta plerunque balenarum capitur copia, ut aliquando (uti seniores narrant) viginti septem partim prægrandes, partim minusculæ decimarum nomine sacerdotibus sint exhibitæ. Est in hac insula spelunca ingens, in qua recedente aestu aqua duas orgyas alta manet: ubi vero rediit aestus, supra quatuor est profunda. Ibi in rupibus sedens omnis generis sexus, & ætatis multitudo, hamis, & lino magnam vim piscium promiscue ducit. Ad Orientem æstivum sexaginta fere millia P. à Leogo sita est insula parva, solo humili, ac plano, & satis frequenter culto. Nomen est Rona. Cultores homines rudes, ac prope omnis religionis expertes. Dominus ejus, qui eam colant certum familiarum numerum finit, eisque majorum, & minorum pecorum assignat quantum satis videtur, unde & ipsi commode vivant, & vectigalia solvant. Quod ultra victum provenit, ad Leogum singulis annis agri sui dominum mittunt. Hæc fere vectigalis nomine pendunt: magnam vim farinæ ordeaceæ in pellibus ovium insutam: (apud eos enim hoc genus frugum copiose nascitur.) Carnis ovillæ, & marinarum avium sole duratarum, quantum ex annuo proventu superat. Ac si quando multitudo capitum abundat, supernumerarios quoque domino annumerant. Atque ita soli, ut opinor, in universo orbe sunt, quibus nihil unquam deest, omnia ad satietatem redundant. Iuxta luxus, & avaritiæ ignari: quique innocentiam, &

animi tranquillitatem, quam alii magnis laboribus ex institutis, & præceptis sapientiæ petunt, ex ignoratione vitiorum comparatam habent: nec aliud quicquam, præterquam quod suæ conditionis commoditatem non intelligant, ad summam felicitatem deesse videatur. Est in hac insula sacellum D. Ronano sacrum: In eo (ut majores natu ferunt) ligo perpetuo relinquitur: quo cum quis moritur, sepulchri locum inveniunt designatum. In hac insula præter aliam piscationem plurimæ balenæ capiuntur. Ab hac millia passuum sedecim Occidentem versus jacet insula Suilskeraia, mille passus longa: sed quæ nullam herbam, ac ne ericam quidem gignat. Rupes tantum nigras attollit, quarum quædam musco nigro teguntur. Volucres marinæ passim ibi ova ponunt, & excludunt. Ad eas nondum ad avolandum maturas proximi è Leogo insula adnavigant, ac plus minus octo dies eis legendis tribuunt, donec earum carne vento durata, plumisque naviculas onerent. In hac insula rarum, & aliis regionibus ignotum genus avis conspicitur: colcam vocant, magnitudine paulo infra anserem. Ea vere singulis annis eo adventat, pullosque exclusos eoque educat, dum ipsi sibi prospicere possint. Ad id fere tempus plumæ sponte descentes è toto corpore nudam destituunt: ac tum demum ad mare se recipit, nec ante proximum ver usquam conspicitur. Illud quoque eis est singulare, quod earum pennæ caulem non habent: sed levi, & cui nihil prorsus duri adest, pluma totum corpus velut lanugine vestiunt.